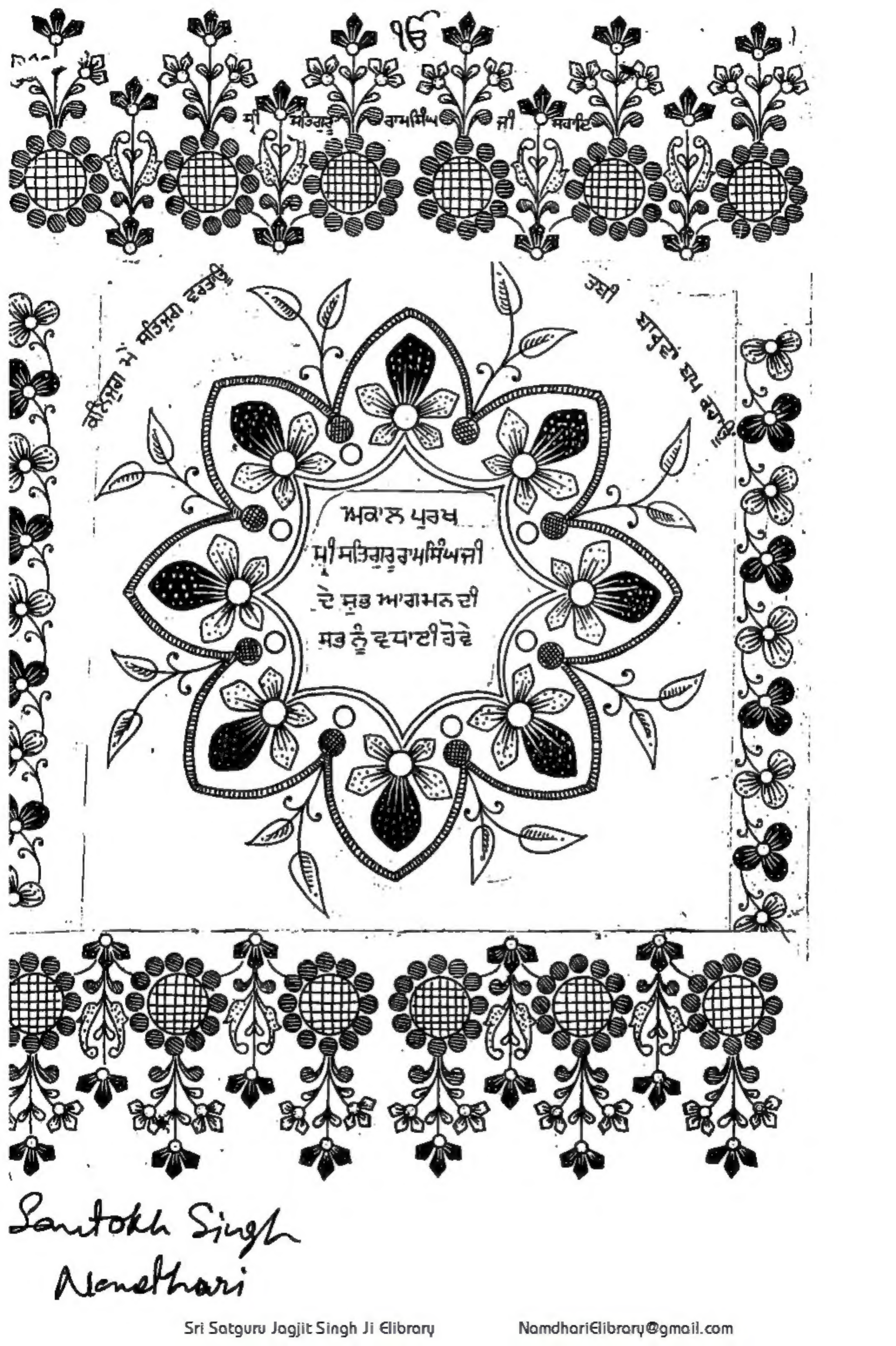

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ

ਕੋਲਿਸੁਰਾ ਮੰ ਸਤਿਸੁਰਾ ਵਰਤਾਰੁ

ਤਬੀ ਬਾਸੁਦਾ ਏਪ ਕਰਾਕੁ

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ
ਦੇ ਸੁਭ ਆਗਮਨ ਦੀ
ਸਭ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਹੋਵੇ

Santokh Singh
Nandhori

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

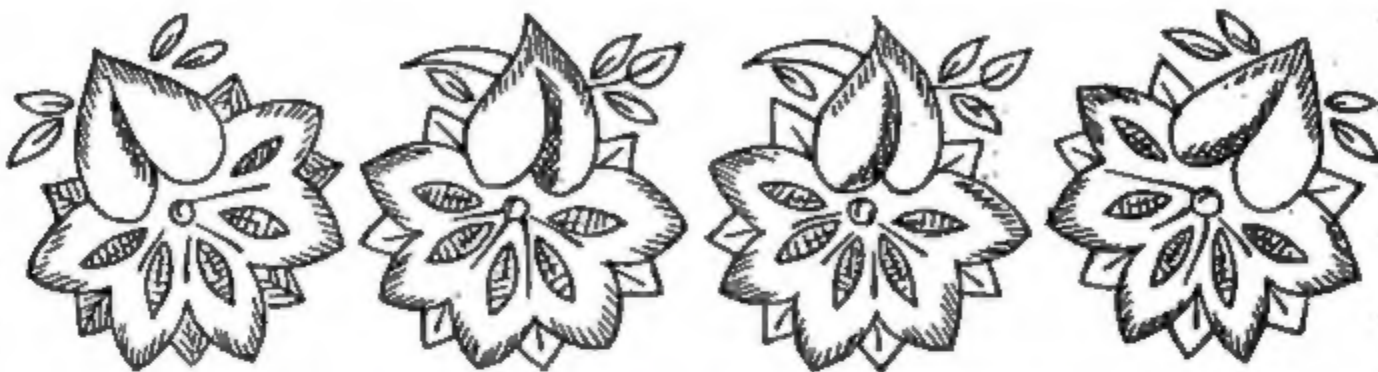
Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

NamdhariElibrary

ਦੁਆਦਸ ਪੁਰਖ ਹੈ ਆਦਿ ਸੇ, ਸਭਹਨ ਕੇ ਸਿਰਮੌਰ
ਸ਼ਕਤ ਮਨਿਤੀ ਆਇ ਹੈ, ਆਦਿ ਇਹੈ, ਨਹੀਂ ਮੌਰ

ਪ

ਬਾ

ਤ

ਰੁ

ਸਾ

ਵੀ

ਹੀ

ਬਾਰੂਵੀ

ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

ਪਾ

ਬਾ

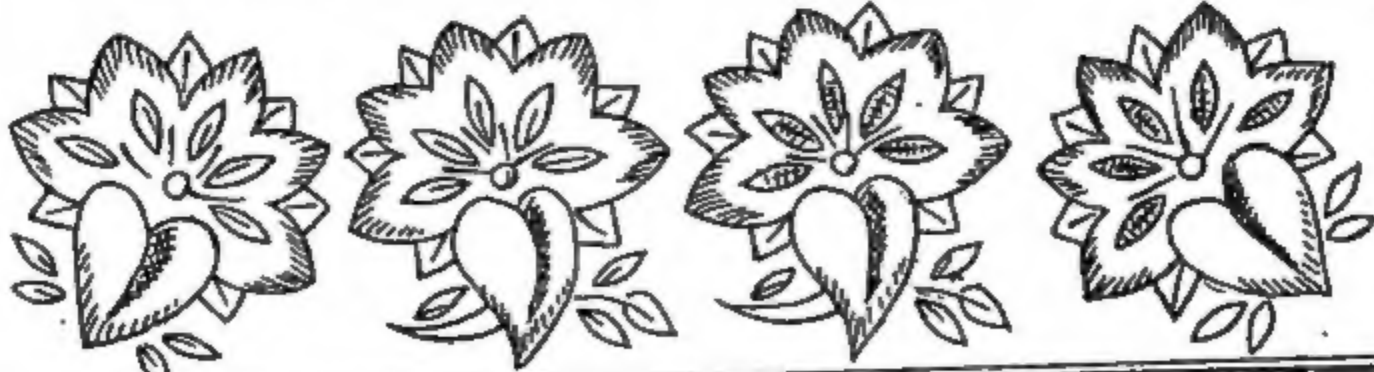
ਤ

ਰੁ

ਸਾ

ਹੀ

ਵੀ

ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਪਰੈ, ਜੇਨ ਨਹੀ ਆਵੈ

ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾ ਕੇ ਰੇ

ਕਬੀਰ ਕੇ ਸੁਖਾਮੀ ਐਸੇ ਠਾਕੁਰ

ਜਾ ਕਾ ਮਾਈ ਨ ਬਾਧੇ ਰੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਅਪਣਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਪਤਾ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਪੋਸਣ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਦੀ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹੋ ਖਿਆਲ ਨਹੀ ਸੀ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਬਾਲਕ ਖਦ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਘਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਇਸੇ ਲਈ ਜਿਥੇ ਉਹ ਅਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵਧਦੀ ਸੇਭਾ ਵੇਖਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦੇ, ਉਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉਲਾਮੇ ਸੁਣ ਕੇ ਘਬਰਾ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੇ ਖਾਸ ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਗੇ ਝੁਕੇ ਕਿ ਭਾਈ ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਨੂੰ) ਸਮਝਾ ਕਿ ਇਹ ਅਪਣਾ ਨਿਤ ਨੇਮ ਚੁਪਚਾਪ ਕਰਕੇ ਘਰ ਬਹਿ ਕੇ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰਨ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨ ਆਖਿਆ ਕਰਨ, ਲੋਕੀ ਥਾਨੇ ਜਾ ਕੇ ਸਕੌਤਾਂ ਲਿਖਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਰ ਲਗਾ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਮੇਰੇ ਮੰਡੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਕਈਆਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਦਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਖੁਫੀਆ ਮੁਖੱਬਰ (C.I.D) ਇਥੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸੰਤ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਸਾਹੀ ਗਲ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾ ਦੱਸੀ। ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਮਿਟਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਭਰੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਆਦਰ ਸਹਿਤ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ! ਆਪ ਸਚੇ ਸਚ ਦਸੋ ਕਿ ਨੀਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ? ਆਪ ਬਿਨਾਂ ਝਿਝਕ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸੁਣਾਓ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨਾਸ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ

ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਕਾਲ ਕਾ ਸੁਣਾਓ ਹਾਲ ਸਚੇ ਸਚ,
ਤੂਠ ਨ ਉਚਾਰੋ, ਇਕ ਰਾਈ ਸਮ ਤਾਤ ਜੀ

ਤੂੰ ਜੋ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਤਾਤ, ਬੜੀ ਹੈ ਅਚੰਭਾ ਬਾਤ,
ਕੋਤਕ ਨਿਹਾਰ, ਤਿਮ, ਕਰੇ ਬਾਖਿਆਤ ਜੀ

ਇਹ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਿਸੇ ਗਹਿਰੀ ਸੋਚ ਵਿਚ

ਪੈ ਗਏ, ਇਕ ਬੜੀ ਪੁਰਾਣੀ ਘਟਨਾ ਯਾਦ ਆ ਗਈ, ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਕਿ ਹੋ ਪਤਾ।
ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦਾਈ ਨੇ ਇਕ ਮਸ਼ਕ ਜਹੀ ਲਿਆ ਕੇ ਮੇਰੇ ਅਗੇ
ਰਖੀ, ਉਸ ਵਿਚ ਨ ਕੋਈ ਅੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਨ ਕੋਈ ਸਰੀਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਮਸ਼ਕ ਨੂੰ ਸਰੀਰ
ਦੀ ਤਾਹਣੀ ਨਾਲ ਫੇਲਿਆ ਪਰ ਉਹਦੇ ਵਿਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਪਾਪਤ ਨ ਹੋਇਆ। ਅਖੀਰ
ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਮੈਂ ਘਾਹੀ ਵਿਚੋਂ ਫੇਲਿਆ ਪੁਟ ਕੇ ਉਸ ਮਸ਼ਕ ਨੂੰ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ। ਦਾਈ ਅਪਣੇ
ਘਰ ਚਲੀ ਗਈ।

ਏ ਪੁਤ ਤੂੰ ਜਨਮਿਓ ਜਿਸ ਕਾਲ, ਤੇ ਦਾਈ ਲਿਆ ਮਮਪਾਸ ਧਰਾਇਓ,

ਪੌਣ ਭਰੀ ਜਿਮ ਮਸ਼ਕ ਫੁਲੀ ਸਮ, ਨ ਕਿਛ ਅੰਗ ਸਰੀਰ ਜਤਾਇਓ।

ਮੈਂ ਤਿਨਕੇ ਸੰਗ ਛੇਰ ਦਬਾਏ ਕੇ, ਦੰਗ ਭਾਇਓ ਕਿਛ ਹਾਥ ਨ ਆਇਓ।

(ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਲਾਸ)

ਦਾਈ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਕਿ ਜੱਸੇ ਤਰਖਾਨ ਘਰ ਮਸ਼ਕ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਏ।

ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸਾਂ? ਉਹ ਠੀਕ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਦਾਈ ਦੇ ਦਸਣ ਤੇ ਅਫਸੋਸ
ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਜਨਾਨੀਆਂ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆਈਆਂ। ਅੰਦਰ ਵੜਦਿਆਂ ਹੁਲੀ
ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਹੀ ਲਗੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਝਾਂ ਚੰਦਰਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤ ਕਰ ਦੇਣ
ਵਾਲਾ ਇਕ ਬਾਲਕ ਪਲੰਘ ਉਤੇ ਅਨੋਖੇ ਕੋਤਕੇ ਖੇਡਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ

ਬਾਲਕ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਦੇ ਆਇਆ

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਬਾਲਕ

ਅਜ ਆਪ ਸਾਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਨਾਨੀਆਂ ਨੇ ਦਾਈ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਵੇਂ ਛੋਟੀ ਝੂਠ

ਬੋਲਦੀ ਏਂ। ਜੱਸੇ ਦੇ ਘਰ ਤਾਂ ਇਕ ਨੂਰੀ ਮੁਖੜੇ ਵਾਲਾ ਬਾਲਕ ਪੈਦਾ

ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦਾਈ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਆਪ ਅਪਣੀ ਹਾਜਰੀ ਵਿਚ ਮਸ਼ਕ ਨੂੰ ਧਰਤੀ

ਵਿਚ ਦਬਾ ਕੇ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਘਰ ਫਿਰ ਆਈ। ਆ ਕੇ ਵੇਖਿਓ ਸੁ ਕਿ ਸਚ ਮੁਚ ਅਤਿ

ਸੰਦਰ ਬਾਲਕ ਪਲੰਘ ਉਤੇ ਲੇਟਿਆ ਪਇਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਨ ਕਹਿ ਗਈ, ਆਪ ਮੁਖੜੇ ਉਹਦੇ ਮੂੰਹੋਂ

ਨਿਕਲ ਗਿਆ:-

ਹੁ ਬਾਲਕ ਖਾਕੀ ਨਹੀ, ਨੂਰੀ ਹੈ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਤਸ਼ਵ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ

ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

ਬਾਰੂਵੀ

ਬਾਰੂਵੀ

ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

ਬਾਬਾ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦੱਸਣ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ

ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦੇ ਸਬਦ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਣ
ਤੋਂ ਇਹ ਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਇੰਤ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ
ਬਾਰੇ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ :-

ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਪਰੈ, ਜੇਨ ਨਹੀ ਆਵੈ, ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾ ਕੇ ਰੇ
ਕਬੀਰ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੇ ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਕਾ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੋ ਰੇ

ਇਕ ਕਵੀ ਜਿਸਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕਿਆ, ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

ਦਾਈ ਕੋਤਕ ਦੇਖ ਅਰੰਬ, ਐਸੀ ਅਚਰਜ ਹੋਈ ।
ਬਾਬਾ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤਾਈ, ਆਕੀਤੀ ਅਰਜੋਈ ।
ਅਹ ਵੇਖੋ । ਉਸ ਰਚਨਾ ਨੇ, ਕੀ ਹੈ ਸਾਂਗ ਰਚਾਇਆ ।
ਆਸਾਂ ਅਤੇ ਉਮੈਦਾਂ ਉਤੇ, ਪਾਣੀ ਚਾ ਫਿਰਾਇਆ ।
ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛੋਂ ਜਦ ਦਾਈ, ਇਕ ਅਚਰਜ ਹੋਰ ਨਿਹਾਰ ।
ਪਲੰਘ ਉਪਰ ਇਕ ਬਾਲ ਅਨੋਖਾ, ਚਮਕੇ ਜਿਵੇਂ ਸਿਤਾਰ ।
ਮੁੜਦੀ ਪੈਰੀਂ ਦਾਈ ਆਕੇ, ਉੱਚੀ ਧੁਨ ਅਲਾਈ ।
ਘਰ ਤੇਰੇ ਹੈ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਸਾਰੇ ਜੱਗ ਦਾ ਸਾਈ ।

ਸੰਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੋਧੀ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸੁਭ ਆਗਮਨ ਦੀ ਵਧਾਈ ਦੇ ਰੋਟੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ
 ਰਈ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ,
 ਤੁਛ ਬੁਧੀ ਮੈਂ ਕੀ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ।
 ਸੇਸ ਠਾਰਾ ਦੀ ਜੀਭ ਸਹੰਸ ਰੋਵੇ,
 ਉਹ ਵੀ ਅੰਤ ਨ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ।
 ਹੱਥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੇਦ ਬੇਅੰਤ ਹੋਵਨ,
 ਚੀਨੀ ਵਾਲੇ ਦੇ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਗਾ ਸਕਦਾ ।
 ਸਿਮਾਹੀ ਸਿੰਧ ਬਣ ਜਾਏ ਸਭ ਕਲਮ ਰੋਵੇ
 ਅੰਤ ਲਿਖਣੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ।
 ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਨਖ ਵਾਰ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ
 ਮੋਹਣੀ ਜੋਤ ਤੋਂ ਜੋਤ ਸਵਾਈ ਰੋਵੇ ।
 ਆਏ ਕੰਤ ਬਸੰਤ ਨੂੰ ਭਾਗ ਨਾ ਵਲ,
 ਕੁਲ ਆਲਮ ਦੇ ਤਾਈਂ ਵਧਾਈ ਰੋਵੇ ।

ਗੁਲਤੀਆਂ ਦੀ ਖਿਆ ਦਾ

ਜਾਚਕ

ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ

